

LA NOSTRA TERRA

REVISTA MENSUAL DE LITERATURA, ART I CIÈNCIES

LA NOSTRA LLENGUA A L'AJUNTAMENT DE CIUTAT

Amb el pretexte recercat i feble que la impressió bilingüe de certs documents ocasionava bestretes de consideració a l'erari municipal, i aprofitant, ens sembla, l'absència de determinats regidors a la sessió, es suscità a l'Ajuntament un debat innecessari i deplorable sobre l'ús de la nostra llengua vernacla.

Conegut de sobres és l'ideari que professa aquesta Revista, i per això no ha d'estranyar a ningú que el nostre criteri, en l'assumpte al qual ens referim, sia diametralment oposat al dels elements que propugnaven la impressió de dits documents únicament en llengua castellana. Però àdhuc prescindint del nostre ideari, i parlant solament en concepte de mallorquins, fills d'aquesta terra, hem de protestar, amb totes les nostres forces, dels conceptes emprats per alguns regidors que semblen renegar d'aquella qualitat que la naturalesa confereix i contra la qual és inútil alçar-se.

Nosaltres respectam totes les idees i totes les doctrines, no n'avançposam cap sobre la conveniència pública, però el que no podem respectar, i més encara tractant-se d'elements investits de càrrec representatiu, és el contrasentit i la manca absoluta de coneixements sobre el que es vol discutir i sotmetre a acord.

Ja sabem que en aquesta sessió memorable (!) hi hagué també

alguns regidors que procuraren i saberen defensar la nostra llengua dels ultratges que els altres li inferiren, i per als primers els nostres vots de gràcies, però també sabem—pels extractes de la premsa diària—que els impugnadors demostraren incontestablement la seva absoluta incultura filològica—i això que algun d'ells té obligació de tenir-la pel títol que ostenta—fins que la presidència, davant l'espectacle, hagué d'interrompre el diàleg.

Que és un pretext la consideració de les despeses ocasionades amb motiu de la impressió bilingüe de certs documents, no hi ha dubte. La seva escassa importància en relació a altres, del tot superflues i innecessàries, així ho demostra.

No ignoram que la llengua oficial és encara, com en temps passats, la castellana (llengua que nosaltres respectam i admiram tant com els altres); que, per bé que injustament, no hem obtingut el decret de bilingüisme, ni la cooficialitat d'idiomes que es concedí a Catalunya, la qual es troba en condicions regionals que no fan cap diferència de les nostres; que hi ha qui, en la redacció i expressió lingüística, s'atén més que altres a la unitat idiomàtica; que la llengua literària i la popular tenen les diferenciacions naturals i reconegudes a cada una d'elles. Però tot això no justifica, ni pot mai justificar, els mots que es digueren, sense to ni concert, en la sessió esmentada.

Nosaltres desitjaríem—i ho proclamam ben alt perquè no hi hagi lloc a dubtes—veure concedit i implantat a Mallorca l'esmentat decret de bilingüisme i, més encara, la cooficialitat dels idiomes, i així ho hem demanat en diverses ocasions; creim que els documents que es dirigeixen exclusivament als mallorquins han d'anar redactats en la nostra llengua perquè aquesta és la nostra i la que parlam correntment, fet biològic que no admet discussió raonable per la seva perfecta senzillesa i claredat.

No hi ha dubte tampoc que la discussió plantejada a l'Ajuntament fou tota ella una incongruència. ¿No recorden els nostres regidors que els representants del Consistori, en l'Assemblea celebrada al Teatre Principal, aprovaren un projecte d'Estatut autonòmic, en el qual es propugnava per l'ús de la llengua vernacla en les Corporacions oficials? ¿No recorden que hi ha nomenada una altra Comissió per a redactar un nou projecte d'Estatut, també autonòmic, i que d'ella en formen part els representants del Consistori? ¿No recorden que els actuals partits polítics que integren les Corts espanyoles, salvant ben pocs vots individuals, aprovaren l'Estatut de Catalunya?

¿No es recorda que la llibertat consisteix en el respecte a la diversitat? I, sobretot, ¿podem acceptar els mallorquins, que hi hagi regidors no mallorquins, elegits amb els vots dels mallorquins, que es manifestin contra l'ús de la nostra llengua?

Quant a si el mallorquí és una llengua o un dialecte, creim que seria estúpid i una ofensa als nostres lectors ni tan sols entrar en una discussió semblant. El tema està científicament resolt. Sobre aquesta qüestió, que sembla que hi ha regidors que desconeixen, hi suren les opinions d'un Menéndez y Pelayo i d'un Quadrado, per no citar-ne més, i que difícilment podran desvirtuar, sense provocar el ridícul, uns quants regidors de la nostra Ciutat.

I, ara, en aquests moments, en els quals semblava que aquestes coses, de tan sucades tan sabudes, havien de merèixer el perfecte acord de tots o almenys de tots aquells que haurien de tenir un vernís de cultura per prim que fos, ens surten a la palestra uns pobres regidors que porten com a bagatge teories empíriques d'èpoques ja superades, com si des d'allavors ençà res no hagués passat, ni esdevengut sobre la crosta de la terra.

Però després de l'acord de desterrament dels retrats dels fills il·lustres, sense cap classe de selecció, res no ens pot sorprendre, ni res no ens pot espantar, i ens explicam perfectament que hi pugui haver regidors que encara es sentin forasters dins de la seva pròpia casa. Alguns d'aquests regidors, diguem-ho clar, haurien estat millor situats en aquells Ajuntaments del temps de la dictadura primoriverista, el record del qual ens és ara suggerit per semblança, quant a l'aspecte i ocasió que motiva el present comentari.